

РЕШЕНИЕ

№ 5908

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5319** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и следващи от АПК.

Настоящото дело е образувано след разделяне на АД 1654/2020г. по описа на АССГ, върнато за второ разглеждане на иска от първа инстанция след връщането му от ВАС по адм. дело № 1016/2018г. по описа на ВАС, с решението по което е отменено Решение №6129/30.10.2017г., постановено по адм. дело № 4251/2017г. по описа на АССГ.

С цитираното Решение на АССГ е уважена исковата претенция на [фирма], заведена срещу Агенция „Митници“ по реда на ЗОДОВ до сумата от 53 272. 96 лева, както и е уважено искането за присъждане на разноски.

Мотивите на Решението на ВАС, обосноваващи отмяна на това решение и връщане на делото за ново разглеждане, по повод което е образувано настоящото производство, са следните:

На първо място, ВАС е приел, че не са налице условията за образуване на едно единствено производство, а са налице 74 броя различни претенции, въпреки идентитета на страните, тъй като вредите се претендират от 74 броя различни решения, всяко които е отменено по съдебен ред, но по които са претърпяни евентуални вреди, произтичащи от различно основание – фактическо или правно, което именно следва да бъде установено в хода на производството. Касае се за вреди, търсени на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, с твърдение, че са произтекли от

отменените 74 броя решения на митническите органи, по силата на които дружеството е внесло сума като обезпечение за плащане на определения по-висок размер на ДДС, които са отменени, но внесенят депозит не е върнат веднага, а почти три години след внасянето на сумите. От данните по делото е видно, че депозитите са внасяни на различни дати, по различни ЕАД, както и са възстановявани на различни дати.

В тази връзка са дадени следните указания във връзка с настоящото производство:

1. Да бъдат образувани самостоятелни и отделни производства относно търсените суми по отменените 74 броя решения, като по всяко едно от които да бъде изискано уточнение – конкретен размер на искова претенция и период, за които се претендира и търси вредата за всяко конкретно решение, както и да бъде събрана държавна такса по всяка една от претенциите.

2. Да бъде установена причинно-следствената връзка във всяко едно от производства, като се изследват законовите разпоредби, свързани с реда за връщане на суми, внесени като обезпечение за плащане на дължимия ДДС, като липсват мотиви как и кога е следвало да бъде върнато конкретната сума-обезпечение по всяко едно от решенията във връзка с чл. 197 от ЗМ и Регламент /ЕО/450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008г. За създаване на Митнически кодекс на Общността /Модернизиран митнически кодекс// консолидирана версия от 19.06.2013г. До 29.10.2013г., отм., в сила от 30.10.2013г./ и заместващият го Регламент /ЕС/ 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013г. За създаване на Митнически кодекс на Съюза и уреждащи реда и начина за освобождаване на обезпечението. Горното е нужно, тъй като не от всеки отменен акт може да настъпи вреда, като има данни, че някои от депозитите са внесени преди издаване на отменените решения, сочени като вредоносни. Последното следва да бъде изследвано за установяване на обстоятелствата, въз основа на които са внесени депозитите – фактическо или отмененото впоследствие решение, което ще е от съществено значение за установяване на причинно-следствената връзка между твърдяната вреда, представлява забавено връщане на сумите по депозитите и решението на митническия орган, отменено впоследствие.

АССГ, като се е запознал с така дадените указания и очертан предмет на спора, е приел, че следва да раздели производството.

В тази връзка е образувано настоящото такова следва да се приеме искова молба от [фирма] срещу Агенция „Митници“ с претенция сумата от 542.89 лева, представляваща вреда от задържаната сума от 1653 лева, представляваща вреда, причинена на дружеството след отмяната на Р. 574/07.10.2008г., ЕАД Н0095218/110608 на Началника на Митница „Аерогара С.“, внесена 23.06.2008г. и освободена на 02.03.2011г., отменен с Решение на АССГ по АД 1791/2009г., потвърдено с Решение на ВАС по АД 4115/2010г., изразяваща се в пропуснатата полза от страна на дружеството да разполага с тази сума в посочения период.

Постъпила е уточнителна молба от адв. А. съобразно с указанията на съда, с потвърждаване на така заявеният петитум и съображения по съществото на спора.

При този предмет на спора е разгледано производството.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. с редовно пълномощно. Поддържа исковата молба, претендира разноските по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрк А., който оспорва исковата молба, прави

възражение за изтекла погасителна давност и депозира писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-ро отделение, 48-ми състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Следва да бъде отчетено, че производството по делото е такова по чл. 226 от АПК, а именно – второ по ред първоинстанционно производство след касационна проверка, при съобразяване с мотивите и указанията на отменителното решение и зачитане на установеното до момента в производството, както и при спазване на ограниченията относно допустимостта на доказателствата.

Исковата молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Исковата молба е подадена от лице с активна процесуална легитимация и съдържа твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразен акт на административен орган, обуславящи допустимостта на иска и компетентността на настоящия съд да го разгледа, съгласно чл.128, ал.1, т.5, чл.203, чл.204, ал.4 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Във връзка с направеното възражение в този смисъл в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, съдът посочва изложеното по-горе, а именно – че настоящото производство е първо второ по ред, както и че в хода на проведената касационна проверка /двукратна/, въпросът с допустимостта на исковата молба е разрешена и не подлежи на преразглеждане.

Извън това, съдът споделя мотивите, изложени в Решение №6129/30.10.2017г., постановено по АД № 4251/2017г. по описа на АССГ, които съдържат подробни аргументи относно разграничението относно предпоставката за задържането на депозитите - не за обезпечаване на митнически задължения /вносно или износно мито/, а за определена по-висока стойност на данък – ДДС, като последица от незаконосъобразно определена по-висока стойност на вносно мито.

Разгледана по същество, исковата претенция е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Съгласно препращащата норма на чл. 203 ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт, отменени по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК);;
2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/;
3. причинна връзка между незаконосъобразните актове и вредите.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, „Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице”. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са

причинени вредите / чл.7 от ЗОДОВ/, като в случая е налице и нарочно Решение на ВАС по АД № 4117/2010г., определящо компетентния ответник.

Съдът, като разгледа всички елементи на фактическия състав на отговорността, приема следното:

От събраните по делото доказателства, както и като съобрази доказателствата по АД № 1791/2009г., на АССГ, АД № 9503/2011г. на АССГ и АД 4851/2017г. на АССГ установи, че [фирма] е осъществил внос на стоки от Р.Турция, които били предмет на митническа проверка.

При деклариране на стоките пред Митница „Аерогара С.“, след извършен физически контрол на част от стоките, със становища от отдел „Тарифна политика“ била определяна нова, по-висока митническа стойност /МС/. Въз основа на тях е бил определен и по-висок размер на ДДС. Така, новият размер на ДДС, бил вписван в колона 2 „Счетоводни данни“ от митническата декларация.

За разрешаване на вдигането на стоките, този размер е следвало да се обезпечи от дружеството.

Предмет на процесното производство е определеният по-висок размер на ДДС съобразно ЕАД №574/07.10.2008г. Същият е отменен с влязло в сила Решение по АД № 1791/2009г. по описа на АССГ, приложено по настоящото дело, респ. потвърдено с Решение № 12114/19.10.2010г. по АД № 4115/2010г. по описа на ВАС. Размерът на определения допълнителен депозит е 1653 лева, като същият е задържан на 23.06.2008г. и освободен на 02.03.2011г. Лихвата за периода е установена в рамките на водените производства в размер от 542.89 лева, по който въпрос не е налице спор между страните.

Въпреки, че от вносителя са представени документи, удостоверяващи декларираната и реално платената цена по вноса, въпреки, че била представена и износната митническа декларация, потвърждаващи същата при износа, депозитът не е върнат, а това е сторено след отмяна на цитирания акт №574/07.10.2008г.

Направено е нарочно искане с молби с вх.№2600-3699 / 29.07.2008 г. и с вх.№2600-3751/01.08.2008 г. от [фирма] до Началника на Митница „Аерогара С.“ за възстановяване на събраните депозити по всички 74 бр. ЕАД, / вкл. процесния/ като са изложили, че при вноса са представени необходимите документи, удостоверяващи стойността на стоките.

Въпреки това, с решение № 574/07.10.2008г., на основание чл. 15, ал.2, т.8 от ЗМ, вр. с чл.59, ал. 1 от АПК, и издадените становища на тарифна политика, решаващият орган определя нова митническа стойност за стоките за всяко ЕАД, вкл. процесното, както и по-висок размер на ДДС за тях.

Както бе посочено, това решение на началника на Митница „Аерогара С.“ е обжалвано и отменено като незаконосъобразно с влязло в сила решение на съда – Решение № 12117/19.10.2010г. по АД № 4115/2010г. по описа на ВАС.

Предвид горното, съдът счита, че е изпълнена първата предпоставка на отговорността, а именно незаконосъобразни административни актове, отменени по съответния ред (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК).

Съдът не споделя твърдението в отговора на исковата молба и изложено в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, че не е налице пряка причинно-следствена връзка с отменения акт.

Сумата за доплащане на ДДС по решението по вносовете изцяло съвпада с размера на събрания по него депозит. Определената нова митническа стойност за стоките в

представеното решение на Началник Митница „Аерогара С.“ кореспондира изцяло с предложените такива от отдел „ТП“. Нито един от внесените през 2008 г., при учредяване на вносовете, депозити, не е взет под отчет за публични държавни вземания.

Общият размер на сумата по процесния депозит е 1653 лв., като се установява, че до връщането ѝ, тя е останала по сметка „Депозити“ от юридически лица, партия „Г. Транс Л.“.

В платежното нареждане за връщане на сумите, представена по делото, като основание се сочи номера на решението на началника на Митница „Аерогара С.“.

Следва да се обърне внимание, че в диспозитива на издаденото и впоследствие отменено решение е записано, че освобождаването, съответно усвояването на депозита по него, е обвързано с влизането му в сила, като е посочено изрично, че след влизане в сила на решението депозитът се усвоява, т.е. задържането на определения депозит е свързано с конкретния административен акт, в който е определена по-висока митническа стойност от декларираната, поради което е формиран и по-висок ДДС върху нея.

С оглед на горното съдът приема, че е налице пряка причинно – следствена връзка между административния акт, отменен впоследствие с цитираното съдебно решение и вредите, причинени на дружеството, изразяващи се в незаконосъобразното лишаване на същото за посочения период, изчислени от вещото лице по АД № 9503/2011г. от съответната сума – 1653 лева, с която дружеството би могло да разполага, в случай, че не беше издаден незаконосъобразният акт, с който е определена по-високата митническа стойност на стоките, а оттам и по-високото ДДС, което депозитът е са обезпечавал.

Съдът приема, че от изложеното по-горе става ясно, че се касае за единно и неразривно административно производство, започнало със събиране на парични депозити за всеки един от вносовете и издаване на ИАА по тях. Налице е единна самостоятелна процедура, с идентичен регламентиран ред за извършването ѝ, с един компетентен орган и почиваща на едни и същи правни основания. Размерите на ДДС по вносните бележки и в ИАА съвпадат, в решенията изрично се сочи, че събраните депозити следва да бъдат усвоени, сочи се и датата на внасянето им.

По отношение на вредите, като втори елемент от фактическия състав, съдът приема следното:

Изслушани са и приети без оспорване от страните по предвидения процесуален ред заключения на в.л. Д. Г., специалност счетоводство от 28.05.2014 г. и 10.09.2015 г.

Относно настоящата претенция е прието: Размерът на внесения депозит е 1653 лева, като същият е внесен на 23.06.2008г. и освободен на 02.03.2011г., а законната лихва възлиза на 542.89 лева.

Пропуснатата полза в настоящия случай е липсата на закономерно очакваното благоприятно изменение в имущественото състояние на търговското дружество, в следствие на незаконосъобразно издаденото решение на административния орган и невъзможността то да се разпорежда със сумата по събрания паричен депозит. Като универсално средство за размяна и инвестиция, парите носят доход на своя носител — търговец, чиято основна дейност е внос в страна на стоки от трети страни, в т.ч. и Р.Турция.

Съдът приема за безспорно, че в случай, че не беше издадено отмененото като незаконосъобразно решение №574/2008г., с което е определена по-високата стойност

на стоките, а оттам и по-високия ДДС, съответно ако не беше задържана за обезпечаване на данъка съответната сума, то дружеството би разполагало за посочения период със сумата от 1653 лева.

Вещото лице е представило заключение в два варианта. В първия вариант определя размера на печалбата, която дружеството би имало, в случай, че би инвестирало задържаните средства за съответните периоди, така и законната, която би получило, в случай, че не е използвало средствата в оборота си, а само ги е задържало по сметка.

Съдът приема за установено, че [фирма] извършва търговска дейност с установена в експертизата за процесните години печалба в общ размер, както следва:

- за 2008 г. - 215 651.13 лв. печалба (при инвестирани 429 396.80 лв.). Според него, при инвестиране на задържаната сума от 154 628.31 лв. от периода на задържане до края на 2008г. дружеството би реализирало допълнителна печалба в размер на 47 375.31 лв.

- за 2009 г. - печалбата е 73 290.81 лв., а при инвестиране и на задържаната сума от 154 628.31лв. дружеството би реализирало допълнителна печалба в размер на 26 392.45 лв.

- за 2010 г. - 154 089.23 лв., а при инвестиране и на задържаната сума от 154 628.31лв. дружеството би реализирало допълнителна печалба в размер на 53 424.42 лв.

- за 2011 г. - 141 767.32 лв., като при инвестиране и на задържаната сума от 154 628.31лв. през периода от началото на 2011 до връщането им, дружеството би реализирало допълнителна печалба в размер на 7 234 428.77 лв.

Като краен извод вещото лице сочи, че ако задържаната сума в размер на 154 628.31 лв. бе инвестирана в дейността на дружеството, то би получило печалба в общ; в размер на 134 428.77 лв.

Вещото лице обяснява, че изчислило евентуалната печалба въз основа на коефициент за ефективности на свободния паричен поток, изчислен по метода на простото тройно правило.

Съдът, счита, че обезщетение за пропуснати ползи от нереализирана печалба следва да бъде установено с безспорна предвидимост и сигурност на възникването ѝ, поради което, тъй като изчисленията касаят евентуално влагане на средства в търговска дейност, респ. печалбата от същата, както и като съобрази зависимостта ѝ от дейността и от начина, в и по който която биха вложени средствата, съответно и от развитието на съответните пазари, твърдяната и като изчислена от вещото лице по простото тройно правило печалбата не може да бъде гарантирана.

Предвид горното, съдът счита, че не може да приеме за доказан размер на вредите този, определен въз основа на евентуалната печалба, която дружеството би имало, в случай на инвестиране на задържаните средства.

Съдът приема за доказан размерът на иска така, както е предявен първоначално – до размера на законната лихва за периода на задържане на сумата по акта, тъй като дори и да не тя да не беше инвестирана, при всички случаи, дружеството би получило като сигурен доход от задържаната сума най-малко лихвата от същата

Във вторият си вариант на заключението, вещото лице сочи, че ако за

съответните периоди, изчислени подробно в заключението сумите бяха били на разположение на ищеца и вложена в банка, която законна лихва за периода на задържане на процесните суми е в размер от 542.89 лева.

След като се установи, че средствата са задържани на основание незаконосъобразния административен акт, то и задържането им е незаконосъобразно, а собственикът им е бил лишен от правото и възможността да ги ползва, поради което за него е налице обедняване, което подлежи на обезщетяване под формата на обезщетение за причинените вреди.

По изложените съображения, съдът намира, че следва да уважи като основателен предявения иск, в доказвания според горните мотиви размер от 542.89 / петстотин четиридесет и два лева и осемдесет и девет стотинки / лв, представляващо законната лихва върху сумата, от която ищецът не би бил лишен за периода на задържане, ако не беше издаден отмененият административен акт.

При този изход на спора, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и направените и претендирани разноси в размер на 325 лева по списък – държавна такса и заплатен адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 203 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати в полза на [фирма] сумата от 542.89 / петстотин четиридесет и два лева и осемдесет и девет стотинки / лева, представляваща доказвания размер на обезщетението от отменено Решение № 574/2008г. на Началника на Аерогара Митница С..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати в полза на [фирма] сумата от 325 / триста двадесет и пет/ лева, представляващи разноси в производството.

Решението подлежи на касационна оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: